

25. fejezet

Természetes egyszerűségben nevelni — A kicsinyeket neveljük természetes egyszerűségben. Tanítsuk őket arra, hogy elégedettek legyenek a koruknak megfelelő apró szolgálattal, természetes örömmel és élményekkel. A gyermekkor a példázatbeli zsenge fűszálnak felel meg, és a fűszálnak is megvan a maga sajátos szépsége. Ne kényszerítsük a kicsiket arra, hogy koraérettnek legyenek, hanem amilyen sokáig csak lehetséges, őrizzük meg őket gyermeki bájukban és frissességükben. Egy gyermek életében minél több a nyugalom és egyszerűség - minél mentesebb a mesterséges izgalmaktól, minél nagyobb összhangban van a természettel -, annál kedvezőbben fejlődnek testi, szellemi és lelki képességei. {CG 139.1}

A szülők mutassanak példát, ezzel is buzdítva gyermekeiket az egyszerűség szokásának kialakítására, s vezessék őket a mesterkelt életmódból a természetesbe. {CG 139.2}

Az el nem kényeztetett gyermekek vonzóbbak — A természetesen viselkedő és el nem kényeztetett gyermekek sokkal szeretetreméltóbbak. Ezért nem bölcs dolog a gyerekeket túlzottan a figyelem középpontjába állítani... Ne ösztönözzük őket hiúságra azzal, hogy dicsérgetjük külsejüket, szavaikat vagy tetteiket. Ne öltöztessük gyermekeinket drága, mutatós ruhákba, mert ez egyrészt büszkeségre indítja őket, másrészt irigységet ébreszt társaik szívében. Tanítsuk meg nekik, hogy az igazi ékesség nem a külsőben van... „Kiknek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranyak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való; hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.” (I.Pt. 3:3-4) {CG 139.3}

A valódi szépség titka — A lányokat arra kell tanítani, hogy a valódi szépség és nőiesség nem kizárólag az alak és az arc szépségében van, sem a megszerzett képességekben és műveltségben, hanem a szelíd, csendes lélekben, a nagylelkűségben, kedvességben, a mások iránti szolgálatkésztségben és hosszútűrésben. Szokjanak hozzá a munkához, tanuljanak valami hasznosat, tanuljanak meg küzdeni a kitűzött célért, Istenben bízni, Őt félni, és tisztelni szüleiket. Ily módon megalapozódva, amint nőnek és idősödnek, gyarapodni fognak a tiszta gondolkodásban, önfegyelemben, szeretetben. Szinte lehetetlen, hogy egy ilyen asszony lealacsonyodjon, mert megmenekül sok olyan kísértéstől és próbától, melyek oly sokakat tönkretesznek. {CG 140.1}

A hiúság magvai — Sok családban szinte már csecsemőkorban elkezdik a hiúság és önzés magvait vetni a gyermekek szívébe. Aranyos kis mondásaikat és cselekedeteiket fülük hallatára emlegetik másoknak, gyakran ismételve, esetleg fel is nagyítva. A kicsinyek megjegyzik, amit hallanak, dagadnak az önteltségtől, s veszik a bátorságot, hogy félbeszakítsák a felnőttek beszélgetését, pimasszá, szemtelenné válnak. {CG 140.2}

A hízelgés és engedékenység csak táplálja bennük a hiúságot, míg végül sok esetben a legfiatalabb uralja az egész családot, beleértve az apát és anyát is. Az ilyen félnevelés miatt kialakult rossz természet nem szűnik meg, amikor a gyermek éretté válik és bölcsőbb ítélőképessége lesz, hanem vele együtt növekszik, s ami aranyosnak tűnt a kisgyermekben, megvetendővé és gonosszá válik a férfiban és nőben. Ők akarják irányítani társaikat, s ha valaki megtagadja, hogy engedelmeskedjen kívánságaiknak, megbántva és sértve érzik magukat. S mindez csak azért, mert fiatal korukban kényeztették és minden apró sérelmükben dédelgették őket, ahelyett, hogy megtanulták volna az önmegtagadás fontos leckéjét és az élet terheinek és nehézségeinek hordozását. {CG 140.3}

Ne tápláljuk a dicséret szeretetét — A gyermekek igénylik a méltányolást, az együttérzést és buzdítást, de óvatosnak kell lennünk, nehogy a dicséret szeretetét tápláljuk ezáltal bennük... Az a szülő és tanító, aki a jellem valódi értékét és az elérhető eredményeket tartja szem előtt, nem táplálja bennük az önelégültséget, s nem serkenti a fiatalokban a tudásuk és képességeik fitogtatására való törekvést. Aki önmagánál magasabbra tekint, alázatos lesz, mégis olyan méltósággal rendelkezik majd, amelyet nem hozhat zavarba a külsőségek hiúsága vagy az emberi tekintély. {CG 141.1}

Törekedjünk egyszerűségekre — az étkezés és az öltözködés terén! — A szülőknek szent kötelességük, hogy megtanítsák gyermekeiket az otthon terheinek hordozására, s arra, hogy elégedettek legyenek az egyszerű ételekkel és a takaros, olcsó ruhákkal. {CG 141.2}

Ó, vajha az anyák és apák ráébrednének Isten előtti felelősségük és kötelességük tudatára! Micsoda változás menne végbe a társadalomban! A gyermekeket nem rontaná meg a túlzott dicséret és kényeztetés, s nem válnának hiú, ruházatukat bálványozó felnőtté. {CG 141.3}

Tanítsunk egyszerűsége és Isten iránti bizalomra! — Meg kell tanítanunk gyermekeinket az egyszerűsége és bizalomra, hogy szeressék és féljék Teremtőjüket, s engedelmeskedjenek Neki. Az élet minden célkitűzésében az Ő megdicsőítése legyen a legfőbb szempont, s a tőle áradó szeretet legyen minden cselekedetünk mozgatórugója. {CG 141.4}

Krisztus a mi példaképünk — A mi Megváltó Jézusunk egy király méltóságával járt a földön, mégis szelíd és alázatos volt. Világosság és áldás áradt minden otthonra, amelyet fölkeresett, mert derűt, reménységet és bátorítást hozott jelenlétével. Bárcsak mi is megelégednénk, kevesebbet vágyakozva nehezen elérhető dolgok után, amelyekkel csak otthonaink díszítgetését szolgáljuk, miközben a szelíd és csendes lelket - amelyet Isten a drágakőnél is becsesebbnek tart - nem ápoljuk magunkban! Az egyszerűség, szelídség és valódi szeretet paradicsommá varázsolja a legszerényebb otthont is. Jobb derűsen elviselni minden kellemetlenséget, mint elveszíteni a békét és elégedettséget. {CG 141.5}